

κοῦ ἄρθρου (ἐννοουμένου ἐνθα δεῖ τοῦ θηλυκοῦ ἢ τοῦ οὐδετέρου) καὶ τῆς συστοίχου γενικῆς, ὡς ἐν λ. *трѣтій*.

ΙΣΤ'. Τὰ μετοχικὰ ἐπίθετα ἐξηγήθησαν ἐν πολλοῖς δι' ἐπιθέτων καὶ διὰ μετοχῶν.

ΙΖ'. Αἱ καταλήξεις τῶν ἐπιθέτων καὶ μετοχῶν, ὅσαι καὶ δια διπλοῦ *HH* γράφονται, ἐσημειώθησαν ἐν παρενθέσει, ὡς ἐν λ. *Блаженій*.

ΙΗ'. Ἐν τοῖς αὐξανομένοις ῥήμασι, μετὰ τὸ πρῶτον καὶ τὴν κατάληξιν τοῦ δευτέρου προσώπου τοῦ ἐνεστώτος, τίθεται ἐν παρενθέσει ἢ πρόθεσις, δι' ἧς αὐξάνων ὁ ἐνεστὼς ἀποτελεῖ τὸν μέλλοντα· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ἔπεται καὶ ὁ παρατατικός (σημειουμένων ἐν παρενθέσει καὶ τῶν ἰδιαζουσῶν αὐτῷ καταλήξεων), ὅστις ἐν μόνῃ τῇ πρώτῃ αὐτοῦ μορφῇ διὰ τῆς αὐτῆς προθέσεως, αὐξηθεὶς ἀποτελεῖ τὸν ἀόριστον· οἱ λοιποὶ χρόνοι, ὡς εὐσχημάτιστοι κατὰ τοὺς τύπους τῆς Γραμματικῆς οὐκ ἐγράφησαν, ὡς ἐν λ. *тврѣю*.

ΙΘ'. Ἐν τοῖς ῥήμασιν, ὅσα διὰ δύο (ἢ καὶ τριῶν) προθέσεων αὐξάνουσι, μὴ παραλλαττούσης τῆς σημασίας αὐτῶν εἴτε διὰ τῆς μιᾶς αὐξηθῶσιν εἴτε διὰ τῆς ἄλλης, ἐσημειώθησαν παραλλήλως ἀμφοτέραι αἱ προθέσεις, ὡς ἐν λ. *гнѣваюа, ѡετѣю*.

Κ'. Ἐν τισι τῶν διὰ τῆς προθέσεως *возз* αὐξανομένων ῥημάτων, ἐν οἷς συντέμνεται ἡ πρόθεσις ἐν τῇ αὐξήσει, οὐκ ἐγράφη αὕτη παρὰ τῷ ἐνεστώτι κατὰ τὸ σύνηδες, ἀλλ' ἐσημειώθησαν ὁλοσχερεῖς οἱ ἠϋξημένοι χρόνοι, ὡς ἐν λ. *ἀλчѣ*.

ΚΑ'. Δοθέντος ἠϋξημένου τινὸς ἀορίστου ἢ μέλλοντος, ζητητέον πρῶτον ἐν τῷ Λεξικῷ ἐνεστώτα ἀρχόμενον ἐκ τῆς αὐτῆς προθέσεως· ἐὰν δὲ τοιοῦτός μὴ εὑρεθῇ, τότε ἀφαιρετέον τὴν πρόθεσιν καὶ ζητητέον τὸν ἀπλοῦν ἐνεστώτα· δοθέντος λ. χ. τοῦ ἀορίστου *взбрѣдѡвахѣа*, ζητητέον τὸ ἀπλοῦν *рѣдѡвахѣа*.